

"Estar sempre en l'alegria"

És possible proposar-se per un mateix i aconsellar als nostres amics estar sempre alegres? Si mirem al nostre voltant, no és fàcil trobar motius de serenitat, i menys encara d'alegria!

Davant les preocupacions de la vida, les injustícies de la societat i les tensions entre pobles, ja suposa un gran esforç no deixar-nos portar pel desànim, aclaparar-nos, tancar-nos en nosaltres mateixos. Quin és el secret, doncs, per **estar sempre en l'alegria**?

"Hi ha una raó -escrivia Chiara Lubich- per la qual, malgrat totes les dificultats, hem d'estar sempre en l'alegria. És la seriosa elecció d'unes vida orientada cap als altres la que ens porta a això, ja que ens fa experimentar la plenitud dins nostre i així, no podem no estar en la alegria. Alhora, aquesta plenitud dóna sentit a la nostra vida, ens guia com una llum, ens allibera de tot temor tant pel que fa al passat com en relació amb el que ens espera, ens dóna força per superar totes les dificultats, temptacions i proves que puguem trobar".

L'alegria no és només optimisme, o la seguretat d'un benestar material; no és l'alegria de qui és jove i gaudeix de bona salut. Més aviat és fruit d'aquest amor que sorgeix en el profund del cor. D'aquesta alegria neix la capacitat d'acollir els altres amb cordialitat i posar el nostre temps a disposició dels qui són a prop. S'entén doncs la coneguda expressió: "Fa més feliç donar que rebre". Sorgeix llavors la pau del cor, l'única que pot contagiar les persones que tenim al nostre voltant, amb la seva desarmada força.

Recentment a Síria, malgrat els greus perills i dificultats de la guerra, un nombrós grup de joves es van reunir per compartir experiències de vida i experimentar l'alegria de l'amor recíproc; després van marxar d'allà decidits a donar testimoni que la fraternitat és possible. Així escriu un participant: *"Se succeeixen relats d'històries coents i d'esperança, de fe heroica en l'amor. Uns ho han perdut tot i ara viuen amb la seva família en un camp de refugiats; altres han vist morir els seus éssers estimats. És fort el compromís d'aquests joves per generar vida al seu voltant: organitzen festivals pels carrers implicant a moltes persones per reconstruir una escola i el jardí del centre d'un poble castigat per la guerra; ofereixen suport a desenes de famílies de refugiats [...]. Tornen a aflorar al cor les paraules de Chiara: "L'alegria veritable és com un raig de sol que brilla a través d'una llàgrima, una rosa florida en una taca de sang, essència d'amor destil·lada del dolor"*